

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 42/2568

ศาลจังหวัดศรีสะเกษ ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองอุบลราชธานี ศาลผู้รับความเห็น บริษัท อ. จำกัด โจทก์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่ 1 กับพวก รวม 4 คน จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ บริษัท อ. จำกัด โจทก์ ยื่นฟ้อง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่ 1 นางสาว พ. กับพวก ซึ่งเป็นเอกชน เป็นจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 อ้างว่า จำเลยที่ 1 ได้มีประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เรื่องประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และการแพทย์ด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) จำนวน 14 รายการ และโจทก์ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้ชนะการประกวดราคา ต่อมาจำเลยที่ 1 ทำสัญญาซื้อขาย ซื้อครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และการแพทย์จากโจทก์ จำนวน 14 รายการ โดยโจทก์จะต้องส่งมอบสิ่งของที่ซื้อขายให้แก่จำเลยที่ 1 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โจทก์ได้นำหลักประกันเป็นเงินสด 84,950 บาท มามอบให้แก่จำเลยที่ 1 เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา หลังจากลงนามในสัญญา โจทก์ได้มีหนังสือส่งมอบครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และการแพทย์ 14 รายการตามที่ระบุในสัญญาให้แก่จำเลยที่ 1 แต่จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับครุภัณฑ์กระทำการโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ตรวจรับสินค้าของโจทก์ล่าช้าไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารครุภัณฑ์ภาครัฐ พ.ศ. 2560 และนำครุภัณฑ์บางรายการไปใช้โดยไม่ทำการตรวจรับและไม่ชำระเงิน ต่อมาจำเลยที่ 1 มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาตรวจรับครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และการแพทย์โดยจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ได้ตรวจรับครุภัณฑ์บางรายการและเบิกจ่ายเงินให้โจทก์แล้ว แต่ไม่ตรวจรับครุภัณฑ์ 3 รายการ โดยให้เหตุผลว่าคุณลักษณะไม่ถูกต้องตามสัญญา โจทก์มีหนังสือชี้แจงแล้ว แต่จำเลยทั้งสี่เพิกเฉยไม่ยอมตรวจรับครุภัณฑ์ดังกล่าว ต่อมาจำเลยที่ 1 มีหนังสือบอกเลิกสัญญา และมีคำสั่งให้โจทก์เป็นผู้ทำงาน ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย จำเลยที่ 1 ไม่มีสิทธิบอกเลิกสัญญา ไม่มีสิทธิยึดหลักประกัน และไม่มีสิทธิแจ้งขึ้นบัญชีว่าโจทก์เป็นผู้ทำงาน ขอให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันชำระค่าเสียหายเป็นเงินค่าครุภัณฑ์ 3 รายการที่ไม่ตรวจรับ ให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันชดเชยค่าเสียหายจากการจ่ายเงินล่าช้า และให้จำเลยที่ 1 คืนเงินค้ำประกันสัญญา และยกเลิกคำสั่งว่าโจทก์ทำงาน จำเลยทั้งสี่ยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่า คดีพิพาทเกี่ยวกับการซื้อขายครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และการแพทย์ระหว่างโจทก์และจำเลยทั้งสี่เป็นข้อเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่ง ส่วนคำขอที่โจทก์ขอให้จำเลยที่ 1 ยกเลิกคำสั่งว่าโจทก์ทำงาน เป็นคำฟ้องคำขอต่อเนื่องมาจากคำขอหลักในเรื่องสัญญาซื้อขาย ศาลยุติธรรมจึงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาเช่นกัน คดีจึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองอุบลราชธานีเห็นว่า เฉพาะคำฟ้องในส่วนที่โจทก์ขอให้จำเลยที่ 1 ยกเลิกคำสั่งว่าโจทก์ทำงานเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ข้อหานี้จึงเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า โจทก์ฟ้องคดีนี้โดยมีเจตนาให้จำเลยทั้งสี่ชดเชยค่าเสียหายอันเนื่องมาจากการบอกเลิกสัญญา ค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดจงใจไม่ตรวจรับครุภัณฑ์ ตรวจรับครุภัณฑ์ล่าช้า และให้จำเลยที่ 1 คืนเงิน

คำประกันสัญญา คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญา โดยที่ศาลยุติธรรมและศาลปกครองมีความเห็นพ้องกันว่าสัญญาพิพาทเป็นสัญญาทางแพ่ง คดีจึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ส่วนที่โจทก์ขอให้เพิกถอนคำสั่งของจำเลยที่ 1 ที่ให้โจทก์เป็นผู้ทำงานเป็นเพียงคำขอที่เป็นผลต่อเนื่องมาจากการวินิจฉัยประเด็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่งจึงเป็นประเด็นเกี่ยวพัน และควรได้รับการพิจารณาในศาลระบบเดียวกัน คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/42/2568>